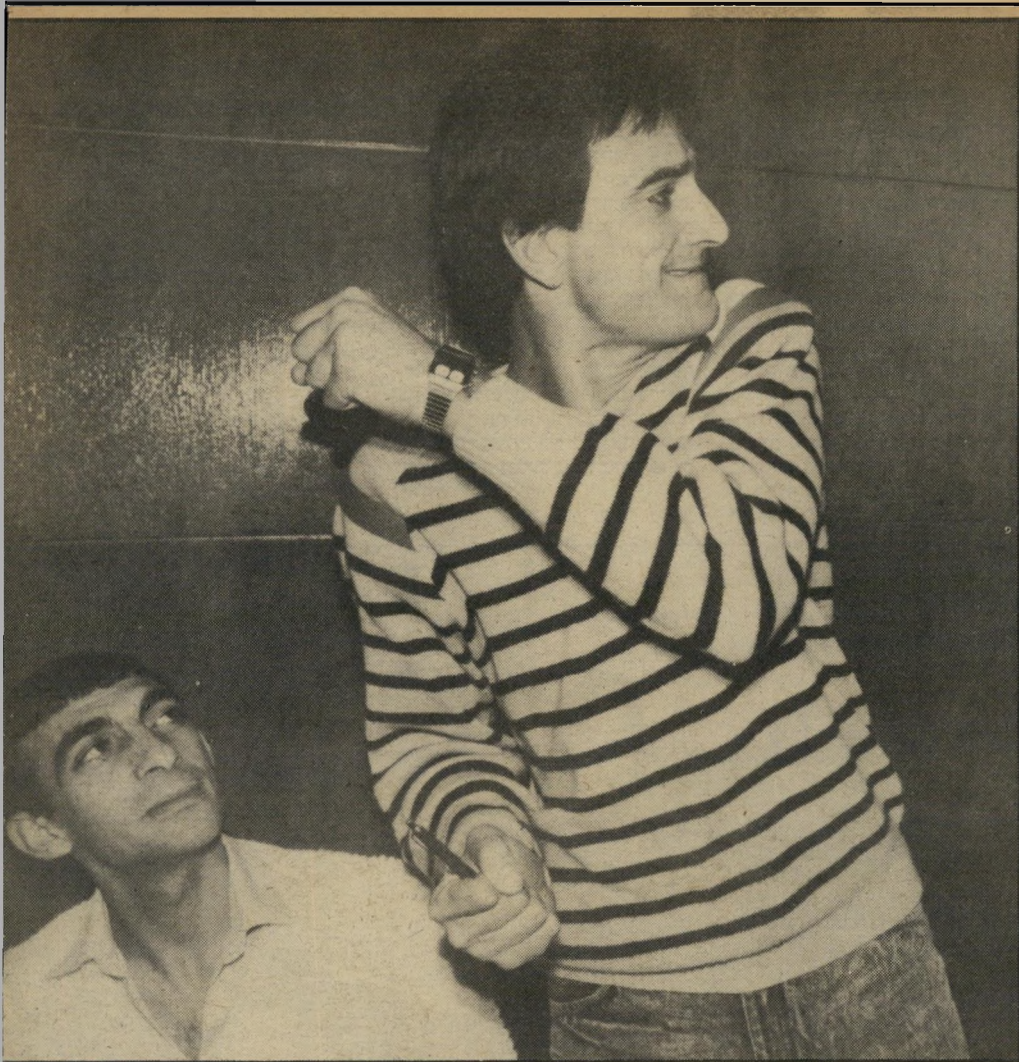

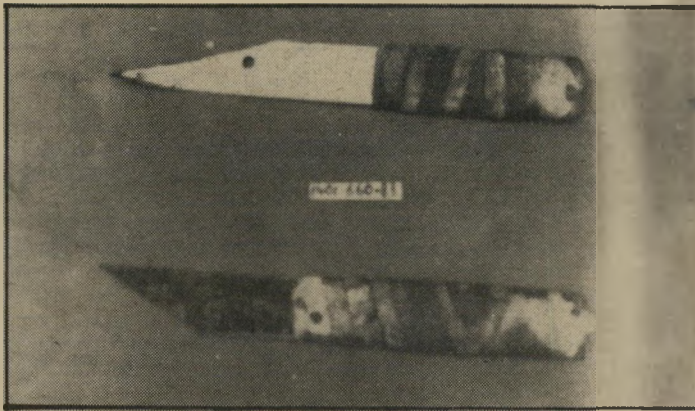
שמעיה אנג'ל, הנהנה מחדמיתו כמלך העולם התחתון, מסביר מדוע הגיע לפשע ומה הוא מחפש בנשים. אילנה אלון מדווחת

אבי וילנר, העולם הזה

שמעיה מדגים את הדקירות (לידו: נאשם יעקב שמש) זה היה כמו בית'מיטבחים. אני לא רוצה להיזכרו

דוקרן. "היו שם שני דוקרנים, חטפתי את הדוקרן השני, הוא היה יותר איטני ממני. תפסתי את הדוקרן של שושן בלהב שלו והוא התמוטט. ואז קפצתי והתחלתי לדקור אותו בלי הבחנה

הדוקרנים ששימשו לרצח מתחת למיזרון

סיפר אנג'ל:

בגלל שאני מגיל 8 בלי אבא, אני מומחה ליריות וגם לדקירות... במקום ללכת להלוויה של אבי לקחו אותי לפסיכיאטר. כאשר הייתי רב עם ילד אחר הוא היה מביא את אביו ולי לא היה את מי להביא. למדתי להיות תוקפן. אבל כמה שמדברים בי סרה, אפילו לשוטרים אין אומץ להגיד שאני אדם רע.

רזה כמו אנטנה

אני אדם טוב, אני עברנין, פושע, צאיך שאתם רוצים, אבל במקום שלי אני פלס: אתם, העולם העליון, יש לכם כללים משלכם, ולנו יש כללים משלנו. תמיד התנהגתי בהגינות עם

בשני הדוקרנים שהיו לי בידים. הוא היה חתיכת'סוס, זה היה מאבק, היה לו מישקל אימים, הוא דחף אותי ואני דקרתו איפה שיכולתי. הגעתי עד לדלת, הוא רצה לצאת מהחדר וצעק: 'הו, וכל מיני צעקות כאלה. הכל מעורפל לי כמוח.

"בתמונה האחרונה שאני זוכר, אני רואה את עצמי יושב על ברכי, כשהוא שוכב על הריצפה ואני דוקר אותו בשתי ידי. הוא לא הגיב כבר הרבה זמן. פיתאום התעוררתי וחשבתי: חביב, הסתבכתי! חבר שלי מת, אני הרגתי חבר שלי. טונה של דם, כמו בית' מיטבחים. הוא היה מרוח על הריצפה לגמרי, ממש עיט'ת'צק; ראיתי אנשים מתים, גם אבי מת מולי כאשר הייתי בן 8, אבל זה לא היה ככה. לא עיט'ת'צק. אני לא רוצה להיזכר בכך."

כל הכבוד. ואם צריך לתת כליה, אתן גם כליה: אבל רק אל תעבוד עלי. אם עובדים עלי או מנסים לרמות אותי, אני משתולל.

יש לי קצת דיפלומה בעניינים: אם אני רוצה, אני יכול לתת דקירה רצינית בצוואר, ולהרוג אותו בשניה. אני דוקר בלב, בגרון, מה זה סחורה? אני פעם חתכתי בן'אדם בסכין'גילוח פה בעורק, והוא מת מאיבוד'דם. ומה זה סכין'גילוח? חתיכת'נייר!

יצא לי גם שחתכתי מישהו ברקפת. בחור מהמחלקה הפסיכיאטרית. היכרתי מישהו שפתח את הרלת, נתתי חתך

בסכין'גילוח ואחרי'ך הצטערתי. כשבאתי לבית'סוהר בראשונה, בשנת 1970, הייתי רזה כמו אנטנה. ובבית'סוהר, מי שיותר שמן ויותר חזק הוא מלך. למי שיש כוח, יש לו הכל. אבל לי יש עבר כלי'ך עשיר, מגיל 8. כשמישהו היה מתעסק איתי, למדתי כבר מגיל צעיר להחזיק אצלי משהו, אבנים, סכינים אקדחים.

עד כאן האנליזה שעשה לעצמו אנג'ל. הוא דיבר גם על יחסו לנשים, ובעיקר לאשתו לשעבר, שרה אנג'ל. לדבריו היה חרנפוש של שושן, מאז הכירו אותו בכלא'דמון. החברות ביניהם הייתה כלי'ך חזקה עד שבכליל-

הכלולות שלו הציע אנג'ל לחברו הטוב, שושן, לחלוק אתו את מיטת הכלולות.

סיפר אנג'ל:

בליל'חונותי הייתי קצת מסטול, השתמשתי או הרבה בסמים. נכנסתי לאוטו ולא יכולתי לנהוג. חיים היה אתי, הייתי מרוח מסמים ואלכוהול, וביקשתי שישאר אתי. בדיוק חזרתי מחו'ל ולא ראיתי אותו הרבה זמן, אמרתי לו שישן איתנו בחדר שלנו. היתה שם מיטה ענקית ואני ישנתי באמצע, שושן משמאלי, ושרה מימיני. כי היום כלולות זה לא מה שהיה פעם, התחתנתי עם האשה שחייתי איתה.

נורא אהבתי אותו. המוח לא קיבל את העניין הזה, שהוא מסר עדות לרס'ר בנימון מאיר בחיפה, והציע לטפול עלינו את רצח מישל נחמיאס ושולמית שלי.

אחרי'ך פורסם בעיתונים שהוא רצה להיות עדי'מינה, ויום אחר, כאשר התמהמה מלחזור מחיפה, לשם היו לוקחים אותו למישפט שלו, שבו נאשם ברצח איקא טובול, הוא סיפר לי כי מנהל'הכלא קרא לו, והראה לו את עיתון הארץ. המנהל החתים אותו על מיסמך שהוא יורד לאגף רקפת על אחריותו. כי לא מכניסים עדי'מינה עם אנשים בסדרו.

אשה

ושותפה

אשתו של חיים היתה עדי'ת'ביעה. היא מסרה במישפט שר' ציתי להבריח את בעלה מכמה בתי' מעצר, והפלילה אותו לגבי ליל'הרצח של שולמית שלי.

בערך חודשיים לפני מותו של שושן קיבלנו המון חומר'ראיות חדש. כל מיני ציתות'טלפון ומעקבים שלא היו בדינו קודם. לשושן לא היה סניגור, והוא נסע בעצמו לקבל את החומר הזה. כשחזר הוא היה אדם אחר. הוא היה צוחק ומתעצבן. אחרי'ך הוא סיפר לי שקצין בכיר אחר רצה למנוע ממנו לעיין בחומר. שושן חשד בו שהוא רוצה לפגוע בהגנתו במישפט, אבל למעשה הקצין הזה רצה למנוע ממנו כושות.

בחומר שקיבל, התברר לו, שאשתו (המשך בעמוד 42)

שמעיה ושרה אנג'ל לפני מעצרים פשע את האשה